

دَامَا نَحْنُ شَرْطُونَا

رکنونه او واجبات

شروط الصلاة وأركانها وواجباتها
(پښتو)

ليکنه:

شيخ الاسلام؛ مجدد امام شيخ
محمد بن عبد الوهاب
-رحمه الله-

ح

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٥ هـ

التميمي ، محمد

شروط الصلاة وأركانها وواجباتها - بشتو. / محمد التميمي ؛

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط.١ - الرياض ، ١٤٤٥ هـ

٣٤ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٤٢-٣٤-٠٠

١٤٤٥ / ١٨٢٠١

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Tel: +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245- 2836

www.islamhouse.com

د لمانځه شرطونه ، رکنونه او واجبات

د شیخ الاسلام؛ مجدد امام شیخ محمد بن عبد الوهاب - رحمه الله - لیکنه .

۱۱۱۵- ۱۲۰۶ هـ

د کتاب څپرڼه ، هغه ته پاملرنه او د هغه د احادیثو تخریج ، الله تعالی ته د اړ ډاکټر سعید بن علي بن وهف القحطاني له لوري شوي دي .

دکتور سعید بن علي بن وهف القحطاني

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

 Telephone: +966114454900

 ceo@rabwah.sa

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم؛ د الله په نوم سره (پیل کوم)
چې ډېر زیات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

د څېړونکي سریزه

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ
بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله
فلا مضلَّ له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله
إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده
ورسوله، صلى الله عليه، وعلى آله، وأصحابه، وسلّم
تسليماً كثيراً، أما بعد:

پرته له شکه د امام محمد بن عبد الوهاب "شروط الصلاة
وأركانها وواجباتها" نومې کتاب له گټورو کتابونو څخه
دی په ځانگړي ډول د ابتدايي زده کوونکو او عامو
خلکو لپاره، بلکې الله پرې خاصو او عامو ته گټه رسولې

ده، لکه څنگه چې الله پاک د ځمکې په ټولو برخو کې د هغه پر ټولو کتابونو گټه رسولې ده، او دا پر هغه او خلکو د الله پېرزوینه ده.

او زموږ شیخ بناغلي امام عبدالعزيز بن عبدالله بن باز - رحمه الله - دغه مبارک کتاب د خپل کور تر څنگ جومات کې شرحه کړې دی، شاوخوا ۱۴۱۰ هـ کې یې د خپل جومات له امام شیخ محمد الیاس عبدالقادر څخه ویلي دي، بناغلي شیخ د ماخوستن د لمانځه د اذان او اقامت ترمنځ په پنځو ورځو کې په پنځو ناستو کې لمونځ کوونکو ته په ځانگړې څېړنیزه، لنډه، گټوره او مفیده توگه شرحه کړ، او د دغو پنځو درسونو ټولټال موده په یوه فیه کې نوي دقیقې وه، او زما سره شاوخوا پنځه ویش کاله د ۱۴۳۵ هـ کال د محرم تر میاشتې پورې و، بیا الله د هغې فیتې لیکلې بڼه آسانه کړه.

او زما کار په لاندې ډول و .

۱ - د شیخ - رحمه الله - ثبت شوی غبریز مې د لیکل شوي متن او شرحې سره ټکی په ټکی د الله په لورپینه پرتله کولو .

۲ - د نوموړي کتاب متن مې له څلورو نسخو سره پرتله کولو: د لوستونکي پر هغه نسخه چې له شیخ څخه یې لوستله لکه څنگه چې هغه لوستله او شیخ اورېدله او هغه مې اصل وگرځوله، او په لاس لیکل شوو دوو نسخو: لومړۍ نسخه: بشپړه په بڼکلي او څرکند خط د ابراهیم بن محمد الضویان په لاس په ۶/۵/۱۳۰۷ هـ نېټه لیکل شوې وه، او دغه نسخه د میکرو فیلم په ۵۲۵۸ شمېره د فیصل پاچا د څېړنو او اسلامي درسونو په مرکز کې خوندي ده، او د مخطوطې اصل د قصیم بنار د عنیزة جامع مسجد په کتابتون کې دی. او دغه نسخه د هغو مخطوطو د ټولګې په ضمن کې ده: چې هغه ثلاثه

الأصول، والقواعد الأربع، او کتاب کشف الشبهات دي او هغه ټول د لیکوال رحمه الله دي. او دویمه په لاس لیکل شوې نسخه د فیصل پاچا په مرکز کې په ۵۲۶۵ شمېره میکروفيلم سره خوندي ده، د دغې مخطوطې اصل ځای د قصیم بنار د پوهنتون کتابخونه دی، او دا د هغو مخطوطو په ټولګه کې ده چې هغه: ثلاثة الأصول، أربع قواعد، کتاب التوحيد او آداب المشي للصلاة دي او هغه ټولې د لیکوال رحمه الله دي. او له هغو سره همدارنګه د شیخ الاسلام ابن تیمیه - رحمه الله - د العقيدة الواسطية مخطوطه هم ده. او دغه درېیمه نسخه په ۱۳۳۸هـ کال کې لیکل شوې او لیکونکي یې خپل نوم نه دی پرې لیکلی، او هغه هم په ښکلي او څرګند خط لیکل شوې، خو لږ غوندي سوروی دی پکې د لیکوال له دغه وینا څخه «والدليل قوله تعالى: «ومن يتبع غير الإسلام ديناً فلن... بيا تر قوله: عليه وسلم في الوقتين...»

پورې. او دغه نسخه مې له نورو نسخو سره وکتله، او څلورمه نسخه: د امام محمد بن سعود د اسلامي پوهنتون چاپ ده چې تصحيح او په لاس ليکل شوي نسخې ۸۶/۲۶۹ سره پرتله يې: شيخ عبدالعزيز بن زيد الرومي او شيخ صالح بن محمد الحسن كړې ده.

۳- او د نسخو ترمنځ توپير مې په حاشيو كې څرگند كړې دي.

۴- د آيتونو نسبت مې د هغو سورتونو ته كړې دي.

۵- د ټولو احاديثو او آثارو تخريج مې كړې دي.

۶- د آيتونو، احاديثو او آثارو لپاره مې سرليكونه وركړي دي.

۷- د شرحې نوم مې (الشرح الممتاز لسماحة الشيخ الامام ابن باز) يعنې: (د شيخ امام ابن باز ځانگړې شرحه) سره كېښود، او كله مې چې ځانگړې وړاندې ياده شرحه پاى ته ورسوله او چاپ شوه، ومې غوښتل چې د (شروط

الصلاة، و أركانها، و واجبتها) نومي كتاب په بېل كتابي بڼه كې وليكم، په ټول هغه كوښښ سره چې په ځانگړې شرحه كې يې ترسره كړي دي، هيله ده چې الله جل جلاله به گټه پرې ورسوي. او دا چې له شرحې څخه يې بېلوالی د یاد لپاره آسانه شي، په ځانگړي ډول د ابتدايي زده كوونكو او نورو لپاره، او څوك چې يادې ځانگړې شرحې ته د رجوع لېوالتيا لري؛ نو رجوع به ورته كوي.

او الله تعالى څخه غوږام چې دغه كار يوازې د خپلې رضا لپاره وگرځوي، ليكوال محمد بن عبدالوهاب رحمه الله او زموږ شيخ شارح ابن باز رحمه الله ته پرې گټه ورسوي او دا چې د هغوی دواړو لپاره يې گټوره پوهه وگرځوي، ماته مې په ژوند كې او له مرگ وروسته گټه پرې ورسوي او هغه چاته چې لولي يې، پرته له شكه الله پاك غوره هغه څوك دی چې غوښتنه ترې كيږي، او تر ټولو زيات د هيلې پوره كوونکی دی، او هغه موږ لره

بسنه کوي او کار جوړوونکی دی، او هېڅ چاره او
 ځواک نشته مگر پر لور او لوی الله، او د الله درود، سلام
 او برکت دې زموږ پر نبي محمد صلی الله علیه وسلم، د
 هغه پر آل او د هغه پر ټولو صحابه و وي.

لیکنه: ابو عبدالرحمن

سعید بن علي بن وهف القحطاني

په ۱۴۳۵/۵/۲۵هـ د چهارشنبې په ورځ د ماسپښین له
 لمانځه وروسته ولیکل شو.

له لومړۍ نسخې څخه شپږم مخ په ۵۲۵۸ شمېره د فیصل
 پاچا په مرکز کې ده، او هغه د قصیم بنار د عنیزه جامع
 مسجد په کتابتون کې خوندي ده.

له دویمې نسخې څخه پنځم مخ په ۵۲۶۵ شمېره د فیصل
 پاچا په مرکز کې ده.

او هغه د قصيم بنار د عنيزة جامع مسجد په کتابتون کې
خوندي ده.

ليکوال شيخ الاسلام مجدد امام؛ محمد بن عبدالوهاب
رحمه الله وايي:

بسم الله الرحمن الرحيم؛ د الله په نوم سره (پيل کوم)
چې ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

د لمانځه شرطونه نه دي:

اسلام، عقل، تمیز، د بې اودسی نشتون، د پلټنې لري
کول، د عورت پټول، د وخت داخلېدل، قبلې ته مخ
کول او نیت.

لومړی شرط: اسلام چې ضد یې کفر دی، د کافر عمل
د منلو نه دی که هر عمل وکړي دلیل د الله تعالی وینا
ده. د مشرکانو لپاره په کار نه ده چې جوماتونه آباد کړي
په داسې حال کې چې هغوی پر ځانونو د کفر شاهدي
ورکوونکي وي، همدوی دي چې کړنې به یې له منځه

تلاپي وي او تل به په دوزخ كې وي. او د الله تعالى وينا: او هر څه عمل چې هغوی كړی وي مور به وروړاندې شو او دوره دوره به يې والوځوو.

دويم شرط: عقل دی، ضد يې لپونتوب دی، له لپوني څخه تر هغه قلم پورته كړل شوی چې پسد شوی نه وي، پردې خبره دليل دا حديث دی: له دريو كسانو قلم پورته كړل شوی دی: له ويده څخه ترڅو بيداره شوی نه وي، له لپوني څخه ترڅو پسد شوی نه وي، له كوچني څخه ترڅو بالغ شوی نه وي.

درېيم: تمیز دی چې ضد يې ماشومتوب دی، د ماشومتوب اندازه اووه كلونه ده، چې بيا پر لمانځه د نبي صلی الله عليه وسلم د وينا له مخې امر ورته كيږي. اولادونو ته مو د لمانځه امر كوي كله چې اووه كلن شي، هغوی پر لمانځه وهی كله چې لس كلن شي او د هغوی ترمنځ په بسترو كې بېلوالی راولی.

خلورم شرط: د بې اوداسۍ لري کول، چې هغه مشهوره اودس او لامل يې بې اودسې ده.

او شرطونه يې لس دي: اسلام، عقل، تمميز، نيت، د نيت د حکم سره بايد دا وي چې د هغه د پري کولو نيت ونه لري تر څو يې طهارت بشپړ کړی نه وي او د موجب انقطاع (چې هغه د حاجت رفع کول دي، يعنې تر هغه به نه پورته کيږي تر څو يې وړوکی او غټ حاجت په پوره توگه رفع شوی نه وي)، او له (اودس څخه) مخکې استنجاء يا استجمار، د اوبو پاکوالی، د هغو مباح والی، او د هغه څه لپري والی چې پوستکي ته د اوبو رسېدلو مخنيوی کوي، د وخت داخلېدل پر هغه چا چې بې اودسي يې دائمي وي د فرض لمانځه لپاره.

د اوداسه فرضونه بيا شپږ دي: د مخ مينځل، چې خولې او پوزې ته اوبه اچول هم پکې راځي، د مخ اندازه يې په اوږدو د سر د وېښتانو د شنه کېدو له ځايه بيا تر زني

پورې، په پلنوالي بیا د غوږونو تر نرمیو پورې، تر څنگلو پورې د لاسونو مینځل، د ټول سر مسح کول چې غوږونه هم پکې راځي، تر بننگرو پورې د پښو مینځل، ترتیب او پرله پسې والی، پر دغو دلیل د الله تعالی وینا ده. اې هغو کسانو چې ایمان مو راوړی، کله چې د لمانځه اراده وکړئ، نو مخونه او لاسونه مو ترڅنگلو ومینځئ، پر سرونو مو مسح وکړئ او تر بننگرو مو پښې ومینځئ.

پر ترتیب دلیل هغه حدیث دی: پر هغه څه پیل وکړئ چې الله پیل پرې کړی دی.

د پرله پسې والي دلیل د صاحب اللمعة حدیث دی چې له نبي صلی الله علیه وسلم څخه روایت دی: چې کله هغه یو سړی په داسې حال کې ولیده چې په پښه کې یې د یو درهم په اندازه ځای ته اوبه نه وې رسېدلې، نو د اوداسه راگرځولو امر یې ورته وکړ.

او د اوداسه واجبات بسم الله ویل سره له ذکره دي.

او د اداسه ماتوونکي آته دي: له دواړو لارو وتونکي شيان، او له بدنه د سختې پليټې وتل، د عقل زوال، په شهوت پر بڼځه لاس وهل، په لاس د فرج لمس کول هغه که د مخې برخه وي او که د شا، د اوبن د غوښو خوړل، مړي ته غسل ورکول، له اسلام اوبنتل، الله مو دې له دغه وساتي.

پنځم شرط: له دريو شيانو د نجاست لېرې کول: له بدنه، جامو او ځای څخه، دليل يې هغه د الله تعالی وينا ده: او جامې دې پاکې کړه.

شپږم شرط: د عورت پټول: ټول علماء په يوه خوله دي چې که څوک سره له دې چې د عورت پټولو توان لري او لوڅ لمونځ کوي لمونځ يې فاسد دی، د سړي عورت له نامه څخه تر زنگونه پورې دی، د مينځې هم همدارنگه دی، آزاده بڼځه له مخ پرته نوره ټوله عورت ده، دليل يې د الله تعالی وينا ده. ای د ادم اولاده! تاسو

خپل زینت (لباس) راواخلئ د هر لمانځه په وخت کې.
معنا دا چې د هر لمانځه پر مهال.

اووم شرط: د وخت داخلېدل، دلیل یې له سنتو څخه دی، د جبریل علیه السلام حدیث دی، چې هغه په لومړي او وروستي وخت کې د نبی صلی الله علیه وسلم د لمانځه امامت وکړ، بیا یې وویل: ای محمده! لمونځ د دغو دواړو وختونو ترمنځ دی.

او د الله تعالی وینا: پرته له شکه لمونځ پر مومنانو په ټاکلي وخت کې فرض کړل شوی دی. معنا دا چې: په خپلو وختونو کې فرض کړل شوی دی او د وختونو دلیل یې د الله تعالی وینا ده: لمونځ کوه د لمر له زواله د شپې تر ترمی پورې او د سهار قرائت هم کوه، بېشکه د سهار د قرائت شاهدي ویل کیږي.

اتم شرط: قبلي ته مخ کول، د هغه دلیل د الله تعالی وینا ده: پرته له شکه آسمان لور ته دې بیا بیا مخ اړول وینو،

نو هغې قبلې ته به دې وگرځوو چې خوبنوي يې، نو مخ دې د مسجد حرام لوري ته وگرځوه، او هر چېرې چې وي مخونه مو د هغه لوري ته وگرځوي.

نهم شرط: نیت دی، ځای يې زړه دی، په خوله ويل يې بدعت دي، دليل يې حديث دی: پرته له شکه د اعمالو تراوتر نیتونو پورې دی او د هر چا لپاره به هغه څه وي چې نیت يې کړی وي.

او د لمانځه رکنونه څوارلس دي:

د توان په صورت کې ولاړه، د پیل تکبیر، د فاتحې لوستل، رکوع، له رکوع پورته کېدل، پر اوو غړو سجده کول، له سجدي وروسته اعتدال، د دواړو سجدو ترمنځ ناسته، د ټولو رکنونو ترمنځ آرامتیا، ترتیب، وروستی تشهد، د هغې لپاره ناسته، پر نبي صلی الله علیه وسلم درود او دوه سلامونه گرځول.

لومړی رکن: د توان په صورت کې ولاړه، دلیل یې د الله تعالی وینا ده. د لمونځونو ساتنه وکړئ او منځنی لمونځ او د الله لپاره عاجزي کوونکي ودرېئ.

دویم: د تحریم تکبیر دی، د هغه دلیل دی: په لمانځه کې حراموونکی تکبیر دی او حلالوونکی سلام گرځول دي. او له هغه وروسته بیا سبحانک اللهم ویل دي چې هغه سنت دي چې هغه عبارت ده له. "«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ

غَيْرِكَ " او د سبحانك اللهم معنا ده: داسې پاكي دې بيانوم چې ستا له لويې سره بنايې . ستا ستاينه ده. نوم دې مبارك دى معنا دا چې ستا په يادولو برکت را نازليري . ستا لويي لوړه ده. او له تا پرته په ځمکه او آسمان کې په حقه بل د عبادت وړ نشته اې الله .

پر الله له رتل شوي شيطان څخه پناه غواړم . په دويمه لاس ليکل شوې نسخه کې دي: پر الله له رتل شوي ، شرل شوي او د الله له رحمت څخه لېرې کړل شوي شيطان څخه پناه غواړم .

د فاتحې سورت لوستل په هر رکعت کې رکن دى ، لکه څنگه چې په حديث کې دي: د هغه چا لمونځ صحيح نه دى چې د فاتحه سورت ونه لولي او هغه ام القرآن ده . پيل کوم د الله په نوم سره چې ډير زيات مهربان ، بې حده رحم کوونکى دى .

الحمد لله، حمد ستاینه، الف لام د استغراق لپاره دي، معنایې ده ټولې ستاینې، او هغه بنایسته چې په هغو کې کوم کار نه وي کرل شوی، د بنایست غونډې او دېته ورته وي؛ نو ثنا پرې ویلو ته مدح ویل کیږي نه حمد.

(رب العالمین) رب هغه (۶۱) معبود ته ویل کیږي چې پیدا کوونکی، روزي ورکوونکی (۶۲)، خښتن، تصرف کوونکی او د ټول مخلوق په نعمتونو سره روزونکی وي. **العالمین)** له الله پرته نور ټول عالم دی، او هغه د ټولو پالونکی دی.

(الرحمن) د ټولو مخلوقاتو لپاره عامه لورینه ده.

(الرحیم) تر مؤمنانو پورې ځانگړې لورینه، دلیل یې د الله تعالی وینا ده: هغه پر مؤمنانو لورونکی دی.

(مالک يوم الدين) د جزا او حساب د ورځې، په کومه ورځ چې هرچاته د خپل عمل بدله ورکول کیږي، که ښه

و؛ نو ښه بدله، او که بد و؛ نو بده بدله، دلیل یې د الله تعالی وینا ده. او تاته څه معلوم دي چې د بدلې ورځ څه ده؟ بیا څه درته معلوم دي چې د بدلې ورځ څه ده؟ په هغه ورځ چې هیڅوک د بل چا لپاره د هېڅ واک نه لري، او په هغه ورځ امر یوازې د الله په واک کې وي. له نبی صلی الله علیه وسلم څخه حدیث دی: هوبنیار هغه دی چې ځان یې وپېژندلو، د مرگ وروسته لپاره یې عمل وکړ، عاجزه هغه دی چې د خپل نفس د غوښتنو پیروي یې وکړه او تر الله پورې یې زیاتې هیلې (پرته له عمله) ترلې وي.

(ایاک نعبد) معنا دا چې له تا پرته بل څوک نه لمانځو، دا د بنده او خپل پالونکي ترمنځ یوتړون دی چې یوازې هغه به لمانځي.

(و اياک نستعين) دا هم د بنده او خپل پالونکي ترمنځ يو تړون دی چې له الله پرته به له بل هيچا مرسته نه غواړي.

(اهدنا الصراط المستقيم) معنا دا چې مور ته وښيه، لارښوونه راته وکړه، قائم مو کړه، پر داسې لار ده چې د اسلام ده، چا ويلې: د رسول لار، چا ويلې: د قرآن لار، او ټولې خبرې سمې دي، نېغه لار هغه ده چې کوروالی پکې نه وي.

(د هغو کسانو لار چې پېرزوينه دې پرې کړې ده) د پېرزوينه کړل شوو لار، دليل يې د الله تعالی وينا ده: او څوک چې د الله او رسول پيروي کوي، همدوی هغه کسان دي چې الله پېرزوينه پرې کړې ده له نيانو، رېښتينو، شهيدانو او نېکانو څخه او دوی څومره ښه خلک دي په ملگرتيا کې.

(غیرالمغضوب علیهم) څخه یهود مراد دي چې سره له پوهې لرلو یې عمل نه پرې کولو، له الله څخه وغواړه چې د هغوی له لارې دې و ژغوري.

(ولا الضالین) څخه مراد نصاری دي، چې د ناپوهۍ او لار ورکۍ پر بنسټ د الله عبادت کوي، له الله څخه وغواړه چې د هغوی له لارې دې وساتي، د هغوی د لار ورکۍ دلیل د الله تعالی وینا ده چې: ووايه: ایا د عملونو له پلوه ترټولو زیانمن در ونه ښایم. هغه کسان چې د دنیا په ژوند کې یې هڅه ترې ورکه ده او هغوی گومان کوي چې هغوی ښه کار کوي. او له نبي صلی الله علیه وسلم څخه حدیث دی: **تاسو به هر ورو گام پر گام له تاسو د مخکېنیو پیروي کوئ، آن تردې که هغوی د خادمۍ سوړې ته ننوځي، تاسو به هم ننوځي؛ هغوی وویل: ای د الله رسوله! یهود او نصاری یادوئ؟ هغه**

و فرمايل: نور نو څوک دي. بخاري او مسلم روايت کړی دی.

او دويم حديث: يهود په يو اويا ډلو ووېشل شول، او نصاری په دوه اويا ډلو ووېشل شول او دغه امت به په درې اويا ډلو وېشل کيږي، له يوې پرته نورې ټولې به په اور کې وي، موږ وويل: اې د الله رسوله! هغه کومه ډله ده؟ هغه وفرمايل: څوک چې پر هغه لار وي چې زما او زما د اصحابو ده.

او رکوع، له رکوع بېرته پورته کېدل، پر اوو غړو سجده کول، اعتدال او د دواړو سجده ترمنځ ناسته، دليل يې د الله تعالی وينا ده: اې هغو کسانو چې ايمان مو راوړی دی، رکوع او سجده وکړئ. او له نبي صلی الله عليه وسلم څخه حديث دی: ماته امر شوی چې پر اوو غړو سجده وکړم. په ټولو افعالو کې اطمینان (آرامتیا)، د رکنونو ترمنځ ترتيب، دليل يې هغه د تېز لمونځ کوونکي

له ابوهريره (رضي الله عنه) څخه روايت شوی حدیث دی. یوه ځل مور له نبي صلی الله علیه وسلم سره ناست وو، چې یو سړی را ننوت، لمونځ یې وکړ، (بیا ولاړ شو) بیا یې پر نبي صلی الله علیه وسلم سلام وکړ، هغه ورته وویل: وگرځه لمونځ وکړه، ځکه تا لمونځ ونه کړ. دا یې درې ځلې وکړل، بیا یې وویل: پر هغه ذات قسم چې ته یې په حقه نبي رالېږی یې، تردې ښه مې نه دی زده، نو را ویې ښه، بیا نبي صلی الله علیه وسلم وفرمایل: کله چې لمانځه ته پورته شوی، تکبیر ووايه، بیا چې له قرآن څه درته آسانه وي هغه ولوله، بیا رکوع وکړه، تردې چې په رکوع کې ښه آرامه شي، بیا سر راپورته کړه، تردې چې په ولاړې ښه په اعتدال شي (برابر شي)، بیا سجده وکړه، تردې چې د سجدې په حالت کې آرامه شي، بیا سر راپورته

کړه، تردې چې په ناسته کې بڼه آرامه شي، بيا دغه په ټول لمانځه کې دې همداسې وکړه.

او وروستۍ تشهد يو فرض رکن دی، لکه څنگه چې د ابن مسعود (رضي الله عنه) په حديث کې دي هغه وايي: مور به مخکې تردې چې تشهد فرض کړل شي ويل د الله له لوري سلامتيا دې د هغه پر بندگانو وي، پر جبريل، ميکائيل دې سلام وي، او نبي صلی الله عليه وسلم وفرمايل: داسې مه وایاست: چې د بنده گانو له لوري دې پر الله سلام وي، ځکه الله په خپله سلام دی، خو داسې وایاست: چې ټولې لویۍ الله لره دي، درودونه او پاکۍ دې وي پر تا اي نبي او د الله لورپينه او برکتونه دې وي، پر مور او نېکو بندگانو دې سلام وي، شاهدي ورکوم چې له الله پرته بل معبود نشته، او شاهدي ورکوم چې محمد د الله بنده او د هغه رسول دی.

د «التحيات» معنا ده ټولې لويې او تعظيمونه يوازې الله لره دي، د ملکیت او استحقاق له پلوه، لکه سر ښکته کول، رکوع، سجده، بقاء، دوام، او ټول هغه څه چې د مخلوقاتو پالونکي تعظيم پرې کيږي، نو همغه د الله لپاره دي، چا چې له هغو يو څه بل چاته وگرځول هغه مشرک کافر دی، د «الصلوات» معنا ده: ټولې بلنې.

ويل کيږي پنځه لمونځونه، او پاکي الله لره دي: الله پاک دی، له ويناوو او کړنو يوازې پاکې قبلوي، پر تا دې سلام وي اې نبي او د الله رحمت او برکتونه دې وي درباندي، د نبي صلی الله عليه وسلم لپاره د سلامتيا، رحمت، برکت او هغه څه دعاء غواړي چې ورته غوښتل کيږي او له الله سره نه را بلل کيږي، پر مور او نېکو بندگانو دې سلام وي، په ځان او هر نېک بنده چې په آسمان او ځمکه دی سلام وايي، سلام يوه دعاء ده، چې د نيکانو لپاره غوښتل کيږي او هغوی له الله سره نه رابلل

کیري، شاهدي ورکوم چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، هغه لره شریک نشته، د یقین د شاهدی په ډول شاهدي ورکوي چې په ځمکه او آسمان کې له الله پرته بل څوک په حقه نه لمانځل کیري، او دا شاهدي ورکوي چې محمد د الله رسول دی، دا چې هغه بنده دی عبادت نه ورته کیري، رسول دی درواغجن نه گنل کیري، بلکې پیروي یې کیري او خبر یې منل کیري، الله د بندگی شرف ورکړی، دلیل یې د الله تعال وینا ده: مبارک دی هغه ذات چې فرقان یې پر خپل بنده را نازل کړ، ترڅو هغه د ټولو مخلوقاتو لپاره وپروونکی وي. اې الله پر محمد درود ولېږه، د محمد پر آل، لکه څنگه چې دې پر ابراهیم او د ابراهیم پر آل لېږلی، پرته له شکه ته ستایل شوی او لوی یې، صلاة د الله لوري د خپل بنده په «**الْمَلَأَ الْأَعْلَى**» کې ستاینه وي لکه څنگه چې بخاري رحمه الله په خپل صحیح کې له ابو العالیة څخه حکایت

کړی وایي: صلاة د الله له لوري په «الْمَلَأِ الْأَعْلَى» کې د خپل بنده ستاینه وي، چا ویلي: رحمت ترې مراد دی، خو سمه خبره لومړۍ ده، د پرېښتو له لوري استغفار وي او د انسانانو له لوري دعاء وي، او برکت واچوه، او له هغو وروسته د اقوالو او افعالو سنن دي.

او واجبات یې آته دي:

د احرام له تکبیر پرته نور ټول تکبیرونه، په رکوع کې د «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» ویل: د امام او منفرد لپاره «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» ویل: د ټولو لپاره «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ لِنُكَلِّ» ویل: په سجده کې «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى» ویل: د دواړو سجدو ترمنځ «رَبِّ اغْفِرْ لِي» ویل:، لومړی تشهد او د هغه لپاره ناسته کول دا ټول واجبات دي.

نو له ارکانو که کوم یو په هېره یا لوی لاس پاتې شي، لمونځ یې په پرېښودلو باطلیږي، له واجباتو که کوم یو په لوی لاس پاتې شي، په پرېښودلو یې لمونځ باطلیږي، خو که په هېره و، بیا یې د سهوي سجده جیره کوي. او الله بڼه پوهیږي. او زمونږ پر سردار محمد، د هغه پر آل او صحابه و دې درود وي او ډېره ډېره سلامتیا.